

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingen 1919—20 blev der forelagt Rigsdagen et Forslag til Lov om Invalidere (Rigsdagstidende 1919—20, Tillæg A. Sp. 3635), hvilket Forslag efter første Behandling i Folketinget blev henvist til et Udvalg, der imidlertid ikke var i Stand til at tilendebringe sit Arbejde inden Samlingens Slutning. — Samtidig med det omhandlede Lovforslag blev der for Rigsdagen fremsat et Forslag til Lov om Ændringer i Sygekasseloven, hvorved man bl. a. tilsigtede at bringe Spørgsmaalet om Forsorgen for de *kronisk syge* til en Løsning, idet man — som det udtaltes i Forslagets Motiver — „vilde finde det uholdbart, om Samfundet gennem en Lov om Invalidere drog Omsorg for Invaliderne og gennem Sygekasseloven sørgede for de ikke-kronisk syge, men stadig lod Spørgsmaalet om Forsorgen for den mellemiggende Gruppe — de kronisk syge, Halv-Invalidere — ligge uløst hen.“ Ej heller det angaaende dette Forslag nedsatte Folketingsudvalg naaede i Rigsdagssamlingen at afgive Betænkning.

Regeringen anser det for ønskeligt og finansielt forsvarligt, at begge de omhandlede Spørgsmaal — Forsorgen for Invalidere og de kronisk syge — nu søges bragt til en Løsning, og man har derfor udarbejdet foranstaaende Lovforslag om Invalidforsikring og i Tilslutning dertil to andre Lovforslag, nemlig dels et Forslag om Ændringer i Sygekasseloven, hvorved der — foruden at der stilles Forslag om en Række Ændringer, der i øvrigt findes paakrævede — aabnes Adgang for de kronisk syge til at faa Hjælp gennem Sygekasserne, dels et Forslag om Ændringer i Fattiglovens § 63, der danner et nødvendigt Supplement til de to andre Lovforslag.

Idet man med Hensyn til Forslagene om Ændringer i Sygekasseloven og i Fattiglovens § 63 i øvrigt skal henvise til Bemærkningerne til disse Lovforslag, skal man angaaende foranstaaende Lovforslag om Invalidforsikring bemærke følgende:

Som det fremgaar allerede af Lovforslagets Titel har man fundet det rigtigst — i Modsætning til det i sidste Rigsdagssamling fremsatte Forslag — at søge Spørgsmaalet om Forsorgen for Invalidere

løst gennem Forsikring, idet man anser det for at være et rimeligt Krav, at Børgerne selv skal yde Bidrag til at sikre sig mod Følgerne af Invaliditet, ligesom man kræver det ved Sygeforsikringen. — Under Hensyn til den vide Udbredelse Sygeforsikringen har her i Landet, har man — i Overensstemmelse med det tidligere Lovforslag — anset det for hensigtsmæssigt at knytte Invalidforsikringen til de statsanerkendte Sygekasser, saaledes at disses Medlemmer samtidig med at være sygeforsikrede er invalideforsikrede mod herfor at erlægge en mindre Invalidpræmie. Ved en saadan Tilknytning til Sygeforsikringen vil man dels opnaa, at Forsikringen ordnes paa frivilligt Grundlag, dels opnaa at overflødigøre et indviklet og kostbart Administrationsapparat, og endeligt, at de Personer, der vil kunne komme i Betragtning, er sikrede Sygebehandling, hvilket for Undgaaelse af Invaliditet vil have sin store Betydning. Idet Forsikringen saaledes ordnes paa frivilligt Grundlag, har man dog paa den anden Side ment, at enhver, der er Medlem af en anerkendt Sygekasse og har Indfødset, samtidig skal være invalideforsikret og erlægge den herfor fastsatte Præmie, idet man neppe vilde kunne vente tilfredsstillende Tilslutning, saafremt Sygekassemedlemmerne blev stillet frit overfor Spørgsmaalet om Forsikring mod Invaliditet. Som anført, vil Sygekassemedlemmerne for denne særlige Forsikring have at erlægge et særligt Kontingent, en Invalidpræmie. Da Invaliditeten i mange Tilfælde skyldes de saakaldte Erhvervssygdomme, vil det imidlertid være rimeligt, at ogsaa Arbejdsgiverne yder et Bidrag til denne Forsikring, og man har derfor — i Lighed med det tidligere Lovforslag — optaget en Bestemmelse herom. At endelig det offentlige, Stat og Kommuner, bør yde Tilskud til den omhandlede Forsikring, vil man sikkert fra alle Sider være enig om. Ifølge Lovforslaget er Invalidpræmierne samt Arbejdsgivernes Bidrag pr. beskæftiget Helaarsarbejder fastsat til et bestemt Beløb, 4 Kr. 80 Øre aarlig, medens det med Hensyn til det offentliges Tilskud er bestemt, at Stat og Kommuner yder Resten af de fornødne Midler, dog at Til-